

Hız. Nuh

YAZAN: BELKİS İBRAHİMHAKKIOĞLU • RESİMLEYEN: CEM KIZILTUĞ

PEYGAMBER ÖYKÜLERİ

H₂Nuh

Yazan: Belkis İbrahimhakkioğlu

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

Yayın Yönetmeni: Osman OKÇU

Editör: Emine EROĞLU

Tasarım: Kenan ÖZCAN

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset

100. Yıl Mah. Mas-Sit Matbaacılar Sitesi

4. Cad. No:77 Bağcılar-İstanbul

Tel: 0212 629 06 15

Şubat, 2008

Alayköşkü Cad. No:11
34410 Cağaloğlu - İstanbul
Tel : 0212-513 84 15 pbx
Faks : 0212-512 40 00
www.timas.com.tr

İlk insan ve ilk peygamber
Adem'in çocukları
yeryüzünde çoğaldılar. Birlikte
yaşayabilecekleri köyler
kurdular. Yaşamaları için

gerekten şeyleri öğrendiler.

Toprağı işliyor, bitki ve hayvanlardan
yararlanıyorlardı. İnsanlar tahtadan,
taşlardan, madenden eşya yapmayı da
öğrenmişlerdi.

Onları yontuyor,
şekil veriyor,
kullanabilecekleri
eşyaları
yapıyorlardı.

Allah dünyadaki her şeyi insanlar için yaratmıştı. İnsanlar bunu biliyor ve verdiği nimetler için Allah'a şükrediyorlardı. Onlar da tıpkı ataları Âdem gibi yalnız Allah'a ibadet ediyorlardı.

Şeytan da Âdem'le birlikte yeryüzüne inmişti.

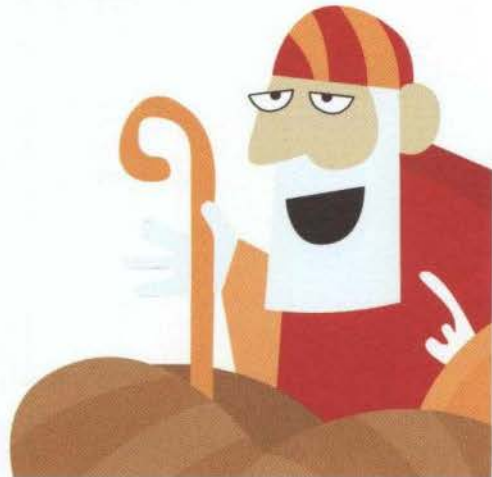
Şeytan Allah'ın emrine karşı gelmiş, Âdem'e secde etmemişti. Allah da onu cennetinden kovmuştu. Bu yüzden şeytan insanlara karşı kin ve nefretle doluydu. İnsanlar da kendisi gibi kötülerden olsunlar istiyordu. Hep, ne yapsam da bunları yoldan çıkarsam, diye kurnazlıklar düşünüyordu.

Allah inananların yardımcısıdır. Kusurları bağışlayandır. Ama tek bir şeyi bağışlamaz: Kulların kendisini unutup putlara tapmalarını... Şeytan insanlara bu bağışlanmaz suçu işletmek için çırpınıyordu.

Halkın içerisinde çok değerli kimseler vardı. Bu değerli insanlar gece gündüz Allah'a ibadet ediyorlardı. Kalpleri Allah sevgisiyle doluydu. O yüzden herkese iyilik yapıyorlardı. Özleri de, sözleri de birdi. Halk bu seçkin insanları çok seviyordu. Onlara saygı duyuyordu.

Bu bilge kişiler ömürleri tamamlanınca öldüler. İnsanlar çok üzüldüler. Arkalarından gözyaşı döktüler. O bilgelerin güzel sözlerini, iyiliklerini unutamıyorlardı. Şeytan;

- İşte beklediğim fırsat, dedi.

İnsanlar, ölen seçkin kişilerin resimlerini, heykellerini yapmaya başladılar.

Yaptıkları heykellerle konuşuyor, dualar ediyor, önlerinde saygıyla eğiliyorlardı. Şeytanın istediği de buydu: İnsanlara, Allah'ı unutturmak.

İnsanlar artık Allah'a ibadet etmiyorlar, bilgelerin öğütlerini tutmuyorlardı. Yaptıkları heykellerin tanrı olduğuna inanmaya başladılar.

Şeytan
sonunda insanları
kandırmayı başarmıştı.
Fakat insanların içinde
öyleleri vardır ki, onlar
hiçbir durumda doğru
yoldan ayrılmazlar. Her
yerde ve her zaman Allah'ı
anar, Allah'ın emirlerine uyarlar.

Şeytan ne yaparsa yapsın bu insanları
kandıramayacağını bilir. Çünkü onların kalpleri
Allah sevgisiyle doludur, düşünceleri aydınlıktır.
Kötü ve yanlış olan işlere yaklaşmazlar.

Nuh da Allah'ın bu seçkin kullarındandı.
O yalnız Yüce Allah'a inanıyor, günahтан uzak
duruyordu. İnsanların Allah'ı unutup kendi
yaptıkları putlara tapmaları onu çok üzüyordu.

Allah halkını uyarması için Nuh'u peygamber olarak görevlendirdi. Nuh, peygamber olduğunu açıkladı ve halkını doğru inanca çağırdı:

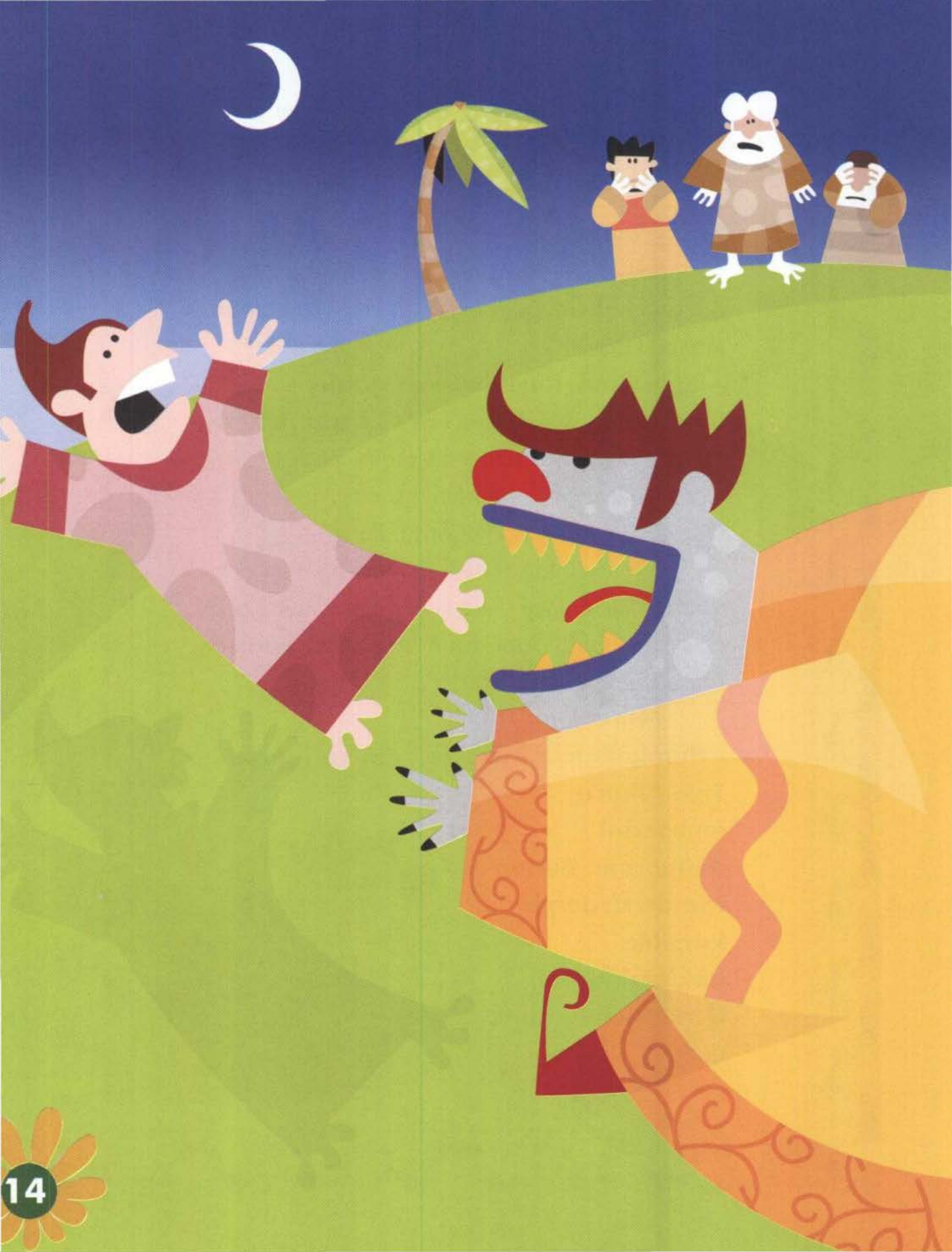
- Ey halkım, kesinlikle siz yanlış goldasınız. Allah'tan başka tanrı yoktur. Putlara tapmaktan vazgeçin, dedi.

Halk şaşırdı. Nuh onlara alıştıklarının dışında bir şeyler söylüyordu. Putlarını yalanlıyordu. Halkın ileri gelen zenginleri çok sinirlendiler. Çünkü onlar kibirliydi. Nuh hangi cesaretle yanlış yaptıklarını söyleyebiliyordu? Acaba bir çıkarı mı vardı?

Nuh onlara:

- Ben iyiliğiniz için size öğüt veriyorum. Size Allah'ın emirlerini iletiyorum. Bunun için de sizden bir karşılık beklemiyorum. Ücret istemiyorum, dedi.

Halkın arasında bazı yoksul ve iyi yürekli kişiler durup düşündüler. Sonra Nuh'a giderek;
- **Ey Nuh, dediler. Biz sana inanıyoruz. Biz şimdiye kadar yanlış yaptığımızı bilmiyorduk. Sen bize doğru yolu gösterdin. Bundan böyle seninle beraberiz. Allah'tan başka tanrı yoktur. Yalnız O'na inanıyoruz ve yalnız O'ndan yardım diliyoruz.**

Nuh bu yoksul ve iyi insanların kurtuluşuna sevindi. Ancak zenginlikleriyle kibirlenenler Nuh'u dinlemiyorlardı. Nuh onlara;

- **Allah'tan başkasına tapmayın, dedi. Ben sizin için korkuyorum. Kötülüğünüz yüzünden büyük bir cezaya uğrayabilirsiniz.**

Fakat kötölük onların kalplerini taş gibi katılaştırmıştı. Nuh'un sözlerine kulaklarını tıkıyor, onunla alay ediyorlardı:
- **Biz seni eskiden akıllı biri sanırdık. Sana ne oldu da, böyle acayip laflar ediyorsun,** diyorlardı.

Nuh onların alaylarına aldırılmıyordu. Çünkü bunu gerçeği göremedikleri için yaptıklarını biliyordu.

Günler günleri, aylar yılları kovaladı. Uzun zamanlar geçti. Nuh yılmadı, öğütlerine devam etti. Kötülerse inatlarından vazgeçmediler. Nuh her gece üzüntüyle yatıyor, her sabah, "**Belki bugün başarırım.**" diye ümitle kalkıyordu.

Bütün gün bıkıp
usanmadan halkı
uyarıyordu:

**- Şu gördüğünüz
yıldızları, ayı,
güneşi yaratan
Allah'ı düşünün,
diyordu. Sizi kim
yarattı? Dünyadaki zenginlikleri size
kim verdi?**

İnsanlar düşünmüyorlardı. Düşünmek
istemiyorlardı. Bu yüzden de Nuh'u işitmek
için parmaklarıyla kulaklarını tıkadılar. Onlar
ışıktan korkan yarasalar gibiydiler. Gerçeğe
karşı kalplerini sımsıkı kapamışlardı. Öğüt
dinleyecek, doğruyu anlayacak durumda
değildiler.

- Allah kötülüğü cezasız bırakmaz diyorsun, öyleyse göster bakalım nasıl bir cezaymış bu, dediler.

Nuh:

-Dilerse cezayı ancak Allah verir. Siz O'na karşı hiçbir şey yapamazsınız. İnansanız da inanmasanız da O'na döneceksiniz, dedi.

Allah, azgınların nasıl cezalandırılacağını gösterdi. Onları yağmursuz bıraktı. Bitkiler kurudu, hayvanlar susuzluktan kırıldılar. Bebekler doğmadan öldüler.

Halk telaşlandı. Nuh'un yanına koşular. Yardım istediler. Nuh onlara:

- İnadinızdan vazgeçin. Allah'a dua edin ve bağışlanmanızı dileyin. Çünkü o çok bağışlayıcıdır, dedi.

Nuh, yılmadı, belki bu durum onlara ders olmuştur diye öğütlerine devam etti:
- Allah'tan af dileyin ki, üzerinize gökten bol bol yağmur indirsın. Mallarınızı ve çocuklarınızı çoğaltsın. Size bahçeler versin. Sizin için ırmaklar akıtsın, dedi.

Kalpleri kararmış bu insanlar başlarına gelen sıkıntılardan da ders almadılar. Nuh onlar için yapacak hiçbir şeyin kalmadığını anladı.

- Ey Rabbim, dedi. Ben onlara senin emirlerini ilettim. Gece gündüz yılmadan öğütte bulundum. Ama onlar yanlışlarında inat ettiler. Benimle onlar arasında kararı verecek olan sensin. Rabbim, beni ve benimle birlikte olan inananları koru.

Nuh bir peygamberdi.
Bütün gücüyle Allah'ın
kendisine verdiği görevi yerine
getirmeye çalıştı.

İnsanlar ona her türlü kötülüğü yaptılar.
O sabretti ve dua etti.
Ancak insanlar hakkında yalnız ve yalnız
Allah'ın karar vereceğini biliyordu.
Nuh, Allah'a yalvardı:

- **Rabbim yenik düştüm, bana yardım et, dedi.
Sana inanmayanları yeryüzünde bırakma.
Çünkü onlar başka insanlara da zarar verirler.
Çocuklarını inançsız ve kötü huylu olarak
yetiştirirler.**

Allah Nuh'un duasını kabul etti. Ona bir gemi
yapmasını söyledi;

- **Öğrettiğimiz şekilde bir
gemi yap. Sen ve seninle
beraber inanmış olanlar
gemiye binip
kurtulacaklar. Kötüler
boğulacaklar, diye bildirdi..**

Allah meleklerden Cebrail'i görevlendirdi. Cebrail Nuh'a gemiyi nasıl yapacağını öğretti. Ve böylece Nuh gemiyi yapmaya başladı. Saatlerce durmadan çalışıyordu. Halkın ileri gelenleri bu defa onunla gemi yaptığı için alay ettiler.

Nuh onlara;

- Siz bizimle şimdi alay ediyorsunuz. Ama bilin ki, biz de sizi gerçeği görmediğiniz için kınıyoruz, dedi.

İnançsızlar alaylarına, Nuh da gemisini yapmaya devam ettiler. Gemi tamamlanınca yeryüzündeki sular kaynayıp taşmaya başladı. Allah Nuh'a;

- Gemine aileni, iman edenleri ve her cins hayvandan birer çift al! diye emretti.

Nuh halkına:

- Haydi Allah'ın emriyle hareket eden bu gemiye binin, dedi. Doğrusu Rabbim bağışlayıp esirgeyendir.

Gemi, yolcularını aldı ve dağ gibi yükselen dalgaların arasında hareket etti. Nuh'un oğullarından biri kıyıda kalmıştı. Nuh ona seslendi:

- Oğulcuğum, gel sen de bizimle gemiye bin. Allah'a karşı gelenlerin yanında kalma.

O bir peygamber oğlu olduğu halde iman etmediği için gemiye binmemişti. Babasına:

- Ben, beni sulara karşı koruyacak bir dağa sığınacağım, dedi.

Fakat o yanılıyordu. Bu bildiği fırtınalardan değildi. Sanki gök delinmişti. Gökyüzünden yağmur yerine oluk oluk sular boşanıyordu. Nuh, içi acıyarak oğluna cevap verdi:

- Bugün inananlardan başkasına kurtuluş yoktur.

Boyu dağları aşan
dalgalar bir canavar gibi her şeyi
yutuyordu.

İnsanlar birbirini iterek kaçıyor,
korunacak bir yerler arıyorlardı.

Ama dalgalar önlerine çıkan her şeyi suların içine
çekiyordu

Büyük bir dalga Nuh'un oğlunu da çekip
aldı. Allah insanların soyuna değil, yaptığı işlere
göre hüküm verir.

Allah vaddettiği gibi gemiyi ve içindekileri
korudu. Allah'ın emirlerine karşı gelenlerin hepsi
boğulup dalgaların arasında kayboldular. Allah:

**- Ey yer suyunu yut! Ey gök yağmurunu
durdur,** diye emretti.

Sular çekildi, yağmurlar dindi. Güneş
yeniden bütün parlaklığıyla dünyayı aydınlattı.

Nuh'un gemisi Cudi dağına
oturmuştu. Gemideki inanmış insanlarla
hayvanlar tekrar yeryüzüne indiler.
Nuh ve arkadaşları kurtuluşları
için Allah'a şükrettiler.

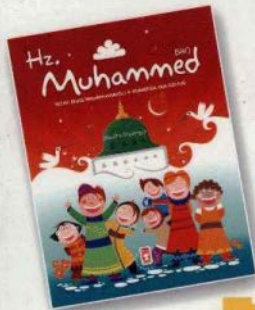

Allah onların işlerini kolaylaştırdı. Yeniden evlerini yaptılar, topraklarını ekip biçtiler. Evlenip yuva kurdular.

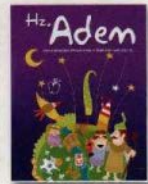
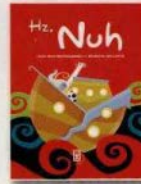
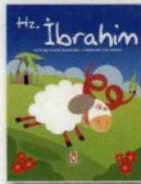
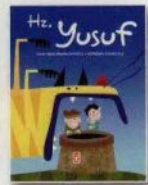
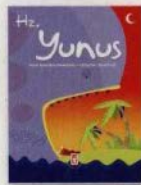
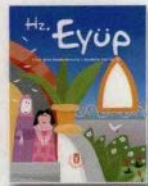
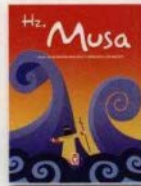
İnanmış insanların çocukları oldu. Çocuklar büyüdüler onların da çocukları oldu. Yeryüzüne dağılıp çoğaldılar. Onların neslinden insanlara rehber olan peygamberler, bilginler, hükümdarlar dünyaya geldi.

İnsanoğlu uzun yıllar doğru inanç üzerine yaşadı.

Peygamber Öyküleri

ISBN 975-362-840-4

TİMAS

9 799753 628401

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmeliğin 5. Maddesinin Değişik "g" Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.